

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl samosoudcem Mgr. Markem Stachem v hlavním líčení konaném dne 8. prosince 2020

takto:

Obžalovaný

P. V., narozený XXX, místem narození XXX, bytem XXX, s adresou pro doručování stanovenou jako XXX,

je vinen, že

dne 22. 8. 2020 okolo 00.40 hodin v Krnově po ul. Čs. Armády, okres Bruntál, řídil osobní motorové vozidlo zn. Audi A6, RZ XXX, přičemž nezvládl v důsledku podnapilosti řízení, v levotočivé zatáčce vyjel za pravý okraj komunikace, kde o zvýšený okraj obrubníku prorazil na vozidle obě pravé pneumatiky, narazil do kovového oplocení s podezdívkou a dále narazil do dopravního zařízení „zrcadla“, kdy při snaze z místa odjet byl zadržen hlídkou Policie ČR, přičemž při dechové zkoušce provedené dne 22. 8. 2020 v 00.43 hodin činila koncentrace alkoholu v jeho dechu 1,6 promile, při opakované dechové zkoušce provedené v 00.48 hodin pak 1,4 promile a při poslední dechové zkoušce provedené v 00.54 hodin pak 1,33 promile alkoholu, což je množství, které vylučuje schopnost řidiče bezpečně řídit motorové vozidlo, přičemž při dopravní nehodě způsobil škodu v předpokládané výši 25 000 Kč na vozidle Audi A6, dále společnosti Krnovská škrobárna spol. s r. o. na oplocení domu škodu v předpokládané výši 15 000 Kč a T. S. na dopravním zařízení škodu v předpokládané výši 10 000 Kč,

tedy

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobil tímto činem dopravní nehodu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Repková

v z. Jana Hybnarová

čímž spáchal

přechin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 274 odstavce 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 9 (devíti) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu **podmínečně odkládá** na zkušební dobu **v trvání 2 (dvou) roků a 3 (tří) měsíců.**

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu **v trvání 2 (dvou) roků a 6 (šesti) měsíců.**

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů, provedených v rámci hlavního líčení, dospěl soud k závěru, že obžalovaný P. V. jednal způsobem podrobněji popsany ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. Takovýto skutkový stav byl v průběhu hlavního líčení zjištěn z provedených důkazů, jejich posouzením samostatně i ve vzájemném souhrnu postupem podle § 2 odstavec 6 trestního řádu, konkrétně z výpovědi obžalovaného, svědků pprap. M. a pprap. N., jakož i z důkazů listinných.
2. Obžalovaný P. V. u hlavního líčení uvedl, že souhlasí s popisem dopravní nehody, i hodnotami naměřeného alkoholu v případě jeho osoby a prohlásil za nesporné v podstatě veškeré okolnosti, popisované v podaném návrhu na potrestání s výjimkou toho, že měl ujíždět z místa dopravní nehody a s výší škody, případně s tím, že poškozeným mělo být mimo jiné i Město Krnov. Vzhledem k tomu, že se obdobně k prohlášení nesporných skutečností vyjádřila i intervenující státní zástupkyně, rozhodl soud ve smyslu § 206d) trestního řádu o upuštění od dokazování těch skutečností, které obžalovaný i státní zástupkyně prohlásili za nesporné, a kterými jsou celý průběh skutku dle podaného návrhu na potrestání, s výjimkou tvrzeného ujíždění z místa nehody a výše způsobené škody. Lze tak konstatovat za prokázáno, že obžalovaný P. V. skutečně dne 22. 8. 2020 pod vlivem alkoholu řídil osobní automobil značky Audi A6, s nímž vyjel za pravý okraj komunikace, o zvýšený okraj obrubníku prorazil obě pravé pneumatiky, narazil do kovového oplocení a dále do dopravního zařízení, přičemž následnými dechovými zkouškami bylo u něj v čase relativně krátce po ukončení jízdy zjištěno nejprve 1,4 a následně 1,33 promile alkoholu.
3. Obžalovaný P. V. v rámci hlavního líčení dále uvedl, že před jízdou s vozidlem vypil 4 nebo 5 dvanáctistupňových piv, po jejichž požití se necítil opilý. Dále podrobněji rozvedl, jak se mu v restauraci Prezident ztratil mobilní telefon i jak celou situaci následně řešil s tím, že svým vozidlem zajel na čerpací stanici, odkud se snažil dovolat na svůj mobilní telefon, což se mu podařilo, následně vozidlem odjel do restaurace a poté se vrátil zpět domů. Připustil, že z jeho bydliště do uvedené restaurace je vzdálenost přibližně 2 km, pěšky nešel z toho důvodu, že má problémy s kotníkem. K samotné dopravní nehodě obžalovaný uvedl, že skutečně mohl jet rychlostí kolem 70 km/hod., do zatáčky jel nepřiměřeně rychle, a proto došlo k dopravní nehodě. Policisté za ním přijeli až poté, co s vozidlem havaroval, podle obžalovaného v tu dobu zůstal s automobil uprostřed silnice, kde překážel provozu, proto se s ním pouze snažil popojet ke kraji vozovky. Ke způsobené škodě uvedl, že poškozeným nebylo Město Krnov, ale pan S., jemuž již škodu nahradil prostřednictvím svého zaměstnavatele a dále Krnovské škrobárny, kde ohledně náhrady škody aktuálně jedná.
4. Svědci pprap. T. M. a pprap. Z. N., oba policisté služebně zařazení u Obvodního oddělení Policie ČR v Krnově prakticky shodně popsali, jak v rámci služební směny dojeli na čerpací stanici, kam si svědek M. odešel zakoupit nápoj a svědek N., který zůstal ve služebním vozidle, registroval

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Repková

v z. Jana Hybnarová

odjezd obžalovaného, který nejprve s vozidlem protáčet motor a následně se rozjel takovým způsobem, že motor vyhnal do vysokých otáček, až se protočily kola vozidla a pneumatiky vydaly kvilivý zvuk, který registroval i svědek M. uvnitř čerpací stanice. Podle svědka N. pak z místa, kterým uvedené vozidlo odjelo, bylo slyšet dvě rány. Po návratu svědka M. se proto služebním vozidlem vydali ve směru odjezdu vozidla, kde našli stopy lehce porušeného obrubníku, stopy vozidla v hlíně, poškozené oplocení i dopravní zařízení, tzv. zrcadlo. Rovněž zaregistrovali automobil, odstavený v pravém jízdním pruhu v místě, kde relativně tvořilo překážku provozu dalších vozidel, kdy ale podle svědka M. bezprostředně v jízdě dalších vozidel tento automobil nepřekážel. Kolem vozidla chodil muž, který v době příjezdu služebního vozidla se, podle svědka N., ještě podíval přímo jejich směrem, nastoupil následně do vozidla a s tímto se snažil popojet, což se mu zprvu, s ohledem na poškození vozidla, nedařilo, následně s vozidlem částečně popojížděl. Při příjezdu na služebním vozidle spustili výstražná světla a nápis ve znění STOP POLICIE, protože však vozidlo nadále popojíždělo, dojeli jej nejprve na jeho úroveň a gestikulovali mu k zastavení, následně jej předjeli a zatarasili mu cestu. Podle svědků obžalovaný následně s hlídkou spolupracoval, byl z něj cítit zápach po alkoholu, postupně se u něj střídaly nálady od klidné až po podrážděnou. Podle svědka M. je možné, že měl v průběhu dopravní kontroly obžalovaný nejistý postoj a chůzi s tím, že již si tyto okolnosti jednoznačněji nepamatuji, podle svědka N. působil obžalovaný zpomaleně a unaveně.

5. V rámci hlavního líčení byly provedeny rovněž listinné důkazy. Situace na samotném místě činu je zřejmá z protokolu o nehodě v silničním provozu, doplněného o fotodokumentaci či plánky a náčrtky místa nehody, z nichž je zřejmá dráha vozidla po vyjetí z vozovky či rozsah poškození vozidla a ostatních předmětů či zařízení. Doložen je rovněž úřední záznam hlídky Policie ČR, Obvodní oddělení Krnov, v němž policisté pprap. M. a pprap. N. popisují obdobně jako v rámci hlavního líčení okolnosti, za nichž zaregistrovali vozidlo obžalovaného, i za nichž se následně vydali celou záležitost řešit včetně následné kontroly obžalovaného. Ohledně doby příjezdu hlídky Policie ČR je v úředním záznamu této hlídky uvedeno, že při příjezdu hlídka zapnula výstražná světla modré barvy s užitím nápisu STOP POLICIE, na které však obžalovaný patřičně nereagoval, nasedl do vozidla a snažil se s tímto jet. Hodnota alkoholu v dechu obžalovaného je doložena záznamy o dechových zkouškách, podle doloženého úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití návykových látek obžalovaný vykazoval unavené, zpomalené, nervózní, zmatečné či neklidné chování a depresivní a podrážděnou náladu, rovněž se projevoval nejistým postojem a chůzí.
6. Přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo vykonává ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, zaměstnání nebo jinou činnost, při kterých by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, způsobí-li takovým činem havárii, dopravní nebo jinou nehodu, jinému ublížení na zdraví nebo větší škodu na cizím majetku nebo jiný závažný následek.
7. Jak již bylo výše konstatováno, s ohledem na prohlášení obžalovaného i státní zástupkyně ohledně nesporných skutečností, je možno považovat za prokázáno, že obžalovaný P. V. dne 22. 8. 2020 kolem 00.40 hodin, po předchozím požití alkoholických nápojů, řídil osobní automobil s hodnotou alkoholu v dechu krátce po ukončení jízdy 1,4 a následně 1,33 promile, přičemž v důsledku ovlivnění alkoholem způsobil dopravní nehody kolizí automobilu nejprve s hranou obrubníku u vozovky a následně s blízkým oplocením a dopravním zařízením tzv. zrcadlem. Již z těchto skutečností, které obžalovaný i státní zástupkyně prohlásili za nesporné, lze jednoznačně dovodit, že obžalovaný po předchozím požití alkoholu coby návykové látky v množství, které jednoznačně vylučovalo způsobilost k takovéto složitější situaci, jakým je řízení osobního automobilu, takovéto řízení vykonával a při tomto způsobil dopravní nehodu ve smyslu § 47 odstavec 1 zákona č. 361/2000 Sb. Již z těchto skutečností, které obžalovaný i státní Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Repková

zástupkyně prohlásili za nesporné, a které z toho důvodu není nutno prokazovat, lze jednoznačně dovodit, že obžalovaný naplnil znaky přečinu podle § 274 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku.

8. Pouze nad rámec výše uvedeného je možno konstatovat, že míru ovlivnění obžalovaného alkoholickými nápoji je možno dovodit nikoli jen z výsledku dechových zkoušek, ale i z celkového chování obžalovaného před samotnou dopravní nehodou tak, jak popisovali svědci M. a N., zejména pokud jde o agresivní způsob řízení vozidla, který dokládá vyšší míru ovlivnění řidiče alkoholem, případně nepřiměřený způsob jízdy po obci, který potvrdil v rámci své výpovědi i sám obžalovaný s tím, že k dopravní nehodě došlo v důsledku nepřiměřené rychlosti vozidla. Svědci a rovněž doložený úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z užití návykové látky pak popisovali i další projevy alkoholu, viditelné u osoby obžalovaného v podobě unaveného jednání či výkyvů nálad, případně z nejistého postoje či chůze. Veškeré tyto projevy pak poukazují na vyšší míru ovlivnění obžalovaného alkoholem tak, že lze jednoznačně vyloučit jeho způsobilost k bezpečnému ovládnutí motorového vozidla, což se ostatně potvrdilo i tím, že nepochybně vlivem alkoholu obžalovaný při řízení automobilu způsobil dopravní nehodu.
9. Pokud jde o tvrzené odjíždění z místa nehody, které obžalovaný popíral, pak toto jednoznačně potvrzovali oba svědci v této trestní věci a je doloženo i jimi vyhotoveným úředním záznamem, z čehož jasně vyplývá, že v době příjezdu hlídky Policie ČR na místo dopravní nehody, kdy služební vozidlo policie mělo spuštěno výstražnou signalizaci vyzývající k zastavení a obžalovaný, který měl být v tu dobu mimo automobil, služební vozidlo policie registroval, když se díval jeho směrem, měl obžalovaný ihned spolupracovat s hlídkou Policie ČR a dbát jejich pokynů místo toho, aby začal s vozidlem kamkoliv popojíždět tak, jak popisovali oba svědci, jak dokládá úřední záznam zasahující hlídky Policie ČR a jak ostatně připustil i sám obžalovaný. Není přitom důležité, zda obžalovaný hodlal popojet pouze kratší úsek nebo zda se snažil skutečně hlídce policie ujet, přestože to s ohledem na aktuální technický stav vozidla nebylo možné. Stále je zřejmé, že z místa dopravní nehody obžalovaný ujížděl a to přesto, že jej příslušníci hlídky Policie ČR vyzývali nejprve signalizací na služebním vozidle a následně i gestikulací k tomu, aby tak nečinil. Z toho důvodu je popsání jednání obžalovaného zahrnuto i do popisu skutkové věty, i když nemá prakticky žádný vliv na možnosti naplnění znaků výše uvedeného přečinu a pouze dokládá způsob chování obžalovaného v rámci samotného trestného činu.
10. Pokud pak jde o výčet poškozených subjektů v této trestní věci, pak z obsahu trestního spisu skutečně vyplývá, že jedním z poškozených nebylo Město Krnov, jak bylo původně uváděno v protokolu o nehodě v silničním provozu, ale T. S., a proto byl jmenovaný i správně uveden ve výčtu poškozených ve skutkové větě.
11. V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalovaného porušen, a kterým je zájem společnosti na ochraně lidského života, zdraví či majetku před jednáním osob, vykonávajících potenciálně nebezpečnou činnost, k níž v důsledku zaviněného požití návykových látek nejsou způsobilí. Soud rovněž hodnotil způsob provedení činu s tím, že ku prospěchu obžalovaného zohlednil relativně kratší úsek, který s automobilem urazil, na druhou stranu již jednoznačně k jeho tíži musel zohlednit skutečnost, že vozidlo řídil po městě, kde lze předpokládat vyšší pohyb osob, které by vozidlo mohlo ohrozit, a to případně i v nočních hodinách, stejně jako musel zohlednit agresivní styl jízdy obžalovaného a jeho následnou nespolečenskou spolupráci s dorazivší hlídkou Policie ČR. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že by měl působit u společnosti Gato Trans jako strojník či mechanik, k majetkovým poměrům uvedl, že je na jeho osobu vedeno i několik exekucí. V opise rejstříku trestů obžalovaného je celkem 8 záznamů pro různorodou trestnou činnost, v několika případech se ale jedná o trestnou činnost související s řízením motorových vozidel, pro kterou mu byl v minulosti opakovaně ukládán trest zákazu činnosti. S ohledem na časový odstup od posledních odsouzení, i výkonu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Repková

v z. Jana Hybnarová

trestu, však již lze předchozí odsouzení obžalovaného považovat za zahlazena a nebyla proto zohledňována jako přítěžující okolnost recidivy. Ve výpise z evidenční karty řidiče je u obžalovaného v období od roku 1997 celkem 8 záznamů pro přestupky v dopravě.

12. Vzhledem k tomu, že z trestního hlediska je možno aktuálně na obžalovaného pohlížet jako na osobu bezúhonnou, bylo možno v jeho případě uvažovat toliko jen o ukládání výchovného trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu. V případě přečinu dle § 274 odstavec 2 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožován trestní sazbou ve výměře 6 měsíců až 3 roků odnětí svobody. Soud zohlednil výše rozepsané okolnosti trestné činnosti, osobu obžalovaného, ale i jeho většinové doznání a tvrzené alespoň částečné nahrazení způsobené škody a shledal dostatečným relativně mírný trest odnětí svobody spíše při dolní hranici zákonného rozmezí v trvání 9 měsíců se stanovením stále ještě kratší zkušební doby v dolní polovině zákonného rozmezí v trvání 2 roků a 3 měsíců. Takto stanovená zkušební doba je určitým směrem přísnější než v původně vydaném trestním příkaze, v rámci něhož bylo zohledňováno, že pokud jej obviněný přijme, přijímá zároveň i trestní odpovědnost, což je již určitým krokem k jeho nápravě do budoucna a mělo by být považováno za určitou polehčující okolnost. Pokud však pachatel, který je následně v řízení před soudem z trestné činnosti usvědčen, si proti vydanému trestnímu příkazu podá odpor, nemůže být daná polehčující okolnost zohledňována, což by se mělo rovněž projevit v rámci ukládaného trestu. Pokud pak jde o samotnou zkušební dobu, toto počíná běžet právní mocí rozsudku a po celou dobu jejího trvání bude sledováno, zda obžalovaný vede řádný život. Pokud by tak obžalovaný nečinil, vystavuje se riziku, že soud, a to případně i ještě v průběhu zkušební doby, rozhodne o tom, že původně podmíněně odložený trest vykoná. S ohledem na charakter trestné činnosti, které se obžalovaný dopustil, jakož i výše podrobněji rozepsané okolnosti jejího spáchání, je nezbytné ve věci ukládat rovněž trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, který je možné ukládat v rozmezí od jednoho do deseti roků. Soud zohlednil již výše uváděné skutečnosti, případně i osobu obžalovaného, který již v minulosti projevoval určité sklony k páčání trestné činnosti na úseku dopravy, a shledal jako přiměřený stále ještě relativně kratší trest zákazu činnosti v trvání 2 roků a 6 měsíců, v jehož průběhu obžalovaný nesmí řídit jakákoliv motorová vozidla, ať už po pozemních komunikacích či mimo ně, jinak se vystavuje riziku postihu pro přečin dle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 8. prosince 202

Mgr. Marek Stach v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Repková

v z. Jana Hybnarová